PESTHIDEGKÚTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

„Élő kövek” gyülekezeti kérdőív

RÖVID ELEMZÉS A GYÜLEKEZETÉPÍTÉSI GONDOLKOZÁS FOLYTATÁSÁHOZ

A templomépítés és a beköltözés apropóján készített gyülekezeti kérdőívre adott 108 kitöltött válasz feldolgozása

Rövidített, nyilvános elemzés

2026. augusztus

Vezetői összefoglaló

Az „Élő kövek” kérdőívet 108 fő töltötte ki, valamennyien hozzájárultak válaszaik név nélküli felhasználásához. A minta a gyülekezet aktív, elkötelezett magját fedi le: a válaszadók 83%-a legalább havonta 2–3 alkalommal részt vesz a vasárnapi istentiszteleten, kétharmaduk legalább öt éve a gyülekezet tagja, és 87%-uk felsőfokú végzettségű. Jelen elemzés a zárt kérdések egy részének statisztikai feldolgozására, a szabadszöveges válaszok összefoglaló elemzésére és a kérdéscsoportok közötti összefüggések vizsgálatára épül. A kérdőívet kitöltők által megkapott részletesebb elemzéshez képest több adattáblát és leíró részt nem tartalmaz, így elképzelhető, hogy van, ahol a megállapítások alátámasztás nélkülinek tűnnek, ebben az olvasók megértését és bizalmát kérjük, hogy a hivatkozott adatok ezen esetekben is az elemzés mögött állnak.

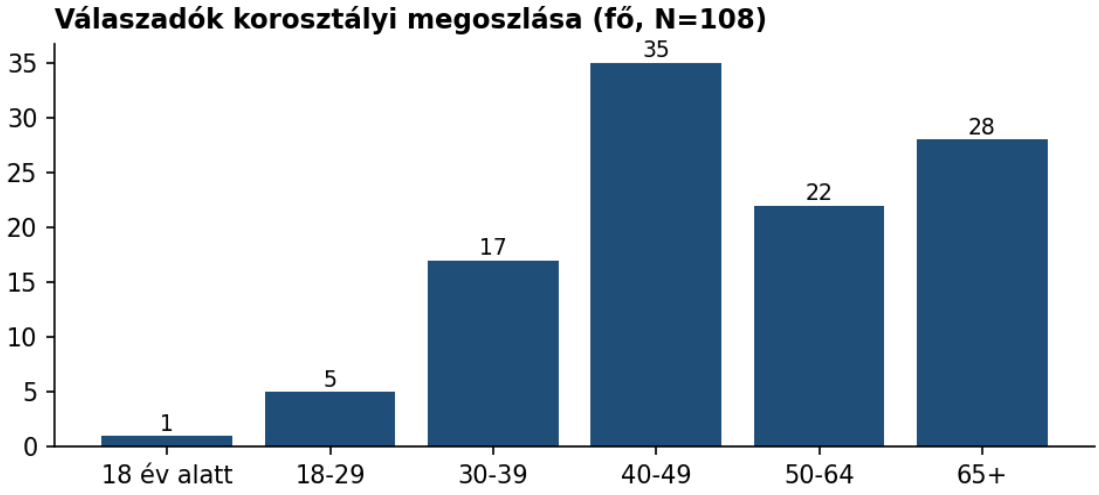
A tíz legfontosabb megállapítás

- **Kivételesen erős lelki-igei alap.** Az istentisztelettel kapcsolatos valamennyi állítás átlaga 4,4 felett van (1–5 skálán); az igehirdetés biblikus, érthető és életszerű voltát a válaszadók 83%-a a legmagasabb értékkel jelölte (átlag: 4,69). A szabadszöveges válaszokban a gyülekezet legnagyobb erősségeként messze legtöbbször az igehirdetés, a lelkipásztorok hitelessége és a befogadó, családias légkör jelenik meg.
- **Egyértelmű, de nem egyhangú többség az egy központi istentisztelet mellett.** A válaszadók 53%-a egy központi alkalmat támogat, 30% a jelenlegi rend megtartását, 14% délelőtti + esti párost. A kezdési időpontnál a 10:00 (49%) és a 9:00 (36%) verseng; a jelenleg 8 órára járók háromnegyede a 9:00-t vagy korábbit preferálná. A 9:30 kompromisszumos időpontként alacsony támogatottságú (9%).
- **Az otthonosság magas, de erősen szór.** Az otthonosság-érzet átlaga 4,21; a házicsoport-tagoknál 4,44, a kívül maradóknál 4,00; a hetente járóknál 4,55, a ritkán járóknál 3,17–3,33. A 40–49 éves korosztály – a legnagyobb létszámú csoport – a legalacsonyabb értéket adja (3,91): a többségében iskolás gyerekeket nevelő réteg a közösségi integráció leggyengébb láncszeme.
- **A gyülekezeti csoportos hálózat a közösség tartópillére, az ehhez tartozók köre bővíthető.** A válaszadók 48%-a tartozik házicsoporthoz; a szabadszöveges válaszokban visszatérő igény az új házicsoportok indítása és a csoportok közötti átjárhatóság. A kávézós-beszélgetős istentisztelet utáni együttlétet 81% igénybe venné („amikor csak tehetem”: 43%; „néha”: 38%).
- **A misszió a legkritikusabban megítélt terület.** A gyülekezet Pesthidegkúton belüli láthatósága 3,17-es átlagot kapott – az egész kérdőív legalacsonyabb értékét –, de az is hozzá tartozik ehhez, hogy a válaszadók közel harmada (30 fő) nem is tudta megítélni a missziós tevékenységet. A megszólítandó célcsoportok rangsora: keresők (60), fiatal felnőttek (54), tinédzserek (51), fiatal családok (47), magányos idősek (42).
- **A stratégiai prioritások rangsora világos.** Ige-központú lelki megújulás (71 jelölés), gyermek- és ifjúsági szolgálat (66), tanítványság és kisközösségek (44), diakónia (43), misszió a környék felé (41), közösségi kultúra (25). A sorrend a korábbi gyülekezeti stratégia meggyőződését is tükrözi: belülről (ige) kifelé (misszió) építkező logika.
- **Lehet kihasználatlan szolgálói tartalék.** 83 fő jelölt meg olyan területet, ahová szívesen bekapcsolódna (igaz, a nagy részük valamilyen szolgálatban most is benne van); 57 fő heti vagy havi rendszerességgel tudna időt szánni szolgálatra, további 23 projektszerűen. A gátak elsősorban élethelyzetiek (családi helyzet, túlterheltség, időhiány), de 18 fő azt jelezte: „nem találtam még meg a feladatom” – ez szervezéssel közvetlenül kezelhető veszteség.

– **A kommunikáció bizalmi mutatói nagyon jók, az eszközrendszerére ráférne erősítés.** A vezetés elérhetősége 4,61, a kommunikáció hangneme 4,74 átlagot kapott. Ugyanakkor a hírlevélre a válaszadók fele nincs feliratkozva, a megjegyzések kétharmada a késve, utólag érkező tartalmat kifogásolja; a domináns csatorna a templomi hirdetés (92 említés), ami a jelen nem lévőket strukturálisan nem éri el.
– **Az új templom egyszerre a legnagyobb lehetőség és a legtöbbször nevesített kockázat.** A válaszadók a növekedés, a környék felé nyitás és a közösségi központtá válás esélyét látják benne; ugyanakkor visszatérő félelem a „túl nagy kabát” (a tér megtöltése), a fenntartási költségek, a lelkészi túlterheltség, a családias jelleg elvesztése és a fiatalok lemorzsolódása. Több válaszadó jelezte az állami finanszírozásból fakadó külső kommunikációs kockázatot is.
– **Működési-szervezeti kérdések: gondnok és intézményes üzemeltetés.** A szabadszöveges válaszokban a leggyakoribb konkrét szervezeti javaslat egy (akár félállású) gondnok/egyházfi alkalmazása, a fogadó- és ügyeleti szolgálat megszervezése, valamint az IT-/közvetítési szolgálócsapat bővítése. A nyitvatartásról a többség (40%) a „heti 1–3 fix nap, fogadó szolgálattal” modellt tartja reálisnak.

Összegzés: a gyülekezet lelki magja egészséges és erős; a stratégiai kihívás nem a megújulás kikényszerítése, hanem a meglévő minőség „méretezhetővé” tétele – a növekedést kiszolgáló struktúrák (integrációs utak, szolgálatszervezés, kommunikáció, üzemeltetés) kiépítése úgy, hogy a családias, ige-központú karakter ne sérüljön. Ez a kettősség („növekedni úgy, hogy megmaradjunk annak, akik vagyunk”) a válaszok szinte minden rétegében kimutatható, és a gyülekezet-vezetési és -építési gondolkozás vezérfonalául kínálkozik.

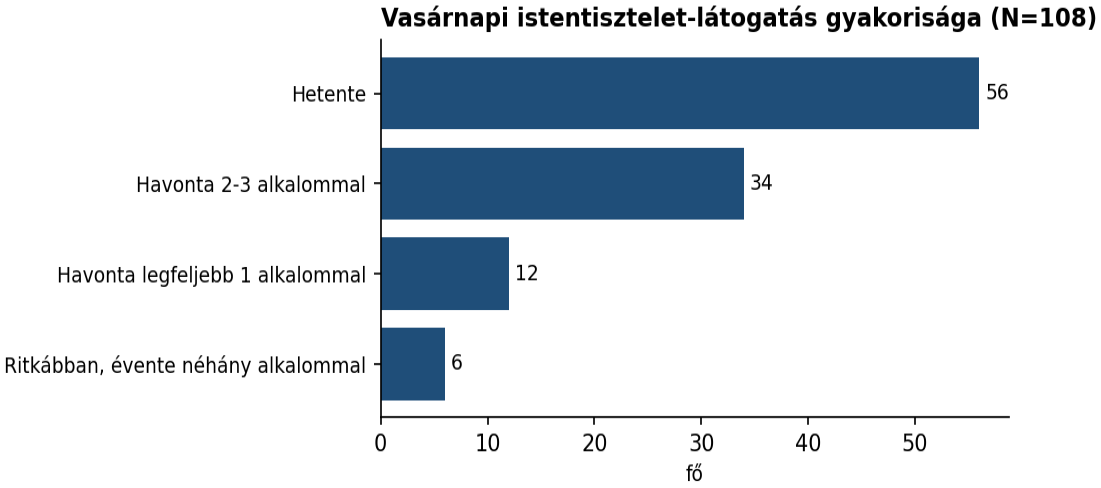
Demográfiai profil

1. ábra: A válaszadók korosztályi megoszlása

A válaszadók derékhada a 40–49 éves korosztály (35 fő, 32%), amelyet a 65 évnél idősebbek (28 fő, 26%) és az 50–64 évesek (22 fő, 20%) követnek. A 30–39 évesek 17 fővel (16%) vannak jelen, míg a 18–29 évesek mindössze 5 fővel (5%) – a fiatal korosztály alulreprezentáltsága különösen sajnálatos, nekik talán több személyes buzdításra lett volna szükségük, felmerül, hogy később külön kérdőívvel szólítsuk meg őket.

Élethelyzet szerint a legnagyobb csoport az iskolás gyermekkel élőké (37 fő, 34%), őket a nyugdíjasok (19 fő), a kisgyermekesek (15 fő), az egyedülállók (13 fő), az „üres fészek” háztartások (13 fő) és a gyermek nélküli párkapcsolatban élők (10 fő) követik. A végzettségi szerkezet kiugróan magas státuszú: 87% felsőfokú végzettségű. Területileg a válaszadók 82%-a a II. kerületben (102x irányítószám), ezen belül 68%-a közvetlenül Pesthidegkúton és környékén (1028–1029) lakik; a fennmaradók Budakeszi, Solymár, Nagykovácsi és távolabbi települések, kerületek felől kapcsolódnak.

2. ábra: Istentisztelet-látogatási gyakoriság

A gyülekezethez tartozás időtartama kiegyensúlyozott: 37% 1–5 éve, 31% 5–15 éve, 27% régebb óta tag, 5% egy éven belül csatlakozott, további 5 fő a gyülekezetben nőtt fel. Ez a szerkezet egy szervesen, folyamatosan bővülő közösség képét mutatja: a tagság harmada az elmúlt öt év „terméke” – ami megerősíti a nyitott, befogadó jelleget, ugyanakkor magyarázza az integrációs feszültségeket (új tagok kapcsolódási nehézségei, „nem ismerjük egymást” élmény).

Az istentisztelet megítélése: a gyülekezet legerősebb pillére

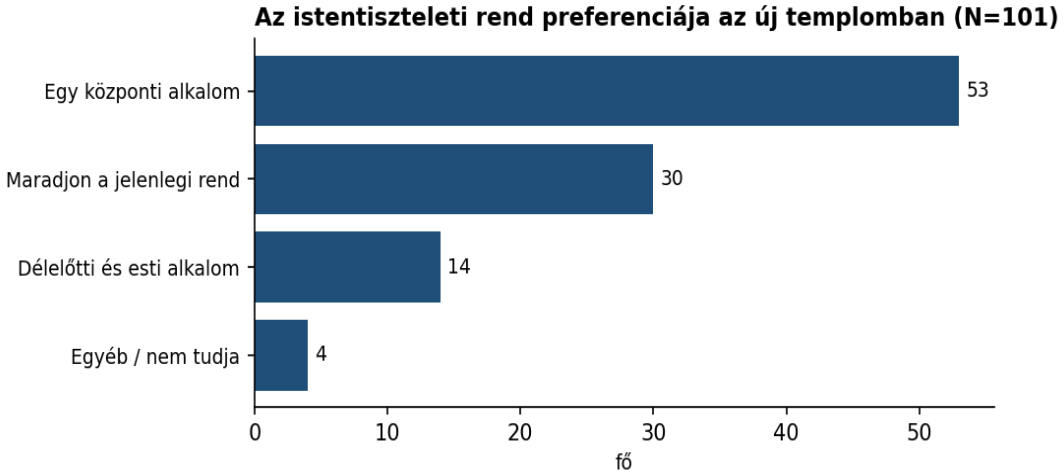

3. ábra: Az istentisztelettel kapcsolatos állítások átlagai (1–5 skála)

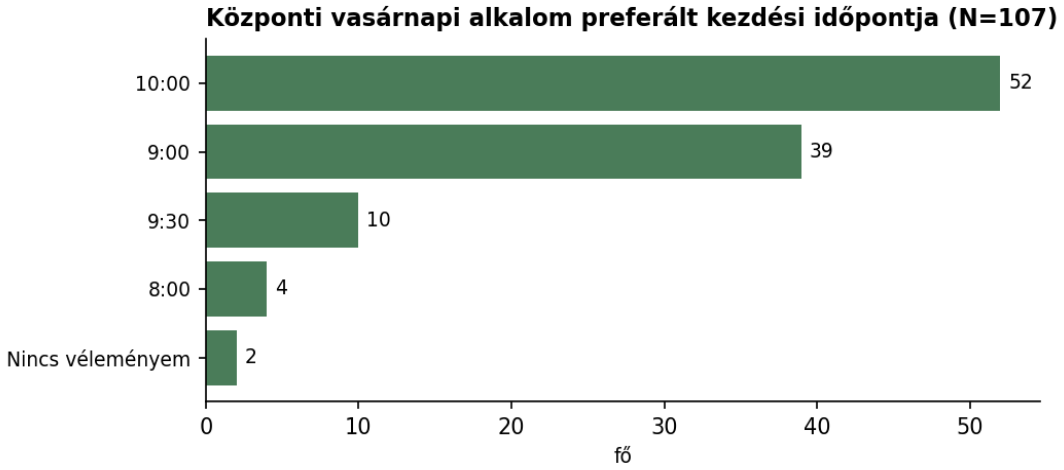
Az istentiszteleti blokk minden mutatója kiemelkedő. Az „igehirdetés biblikus, érthető és életszerű” állítás 4,69-es átlaga (90 fő adott 5-öst a 108-ból) a kérdőív legmagasabb tartalmi értéke. Az istentisztelet lelki megmozgató ereje (4,61), a befogadó légkör (4,54), a zene és éneklés (4,51), valamint az imádságok (4,42) egyaránt a „teljes mértékben igaz” tartomány közelében

mozognak. A gyermek-istentisztelet 4,62-es átlaga mögött magas (32 fős) NT-arány áll – természetes módon a nem érintett korosztályoktól –, az érintettek körében viszont a 76 értékelőből 60 adott maximális pontot.

Az istentiszteleti rend az új templomban: a legfontosabb közeli döntés

4. ábra: Az istentiszteleti rend preferenciája

5. ábra: A központi alkalom preferált kezdési időpontja

Az adatok a kérdőív legélesebb döntési helyzetét rajzolják ki. Az egy központi alkalom mellett áll a válaszadók relatív többsége (51 fő + 2 feltételes támogató), de a jelenlegi rend hívei (30 fő) és a délelőtti–esti modellt preferálók (14 fő) együtt hasonló súlyú tábort alkotnak. Kulcsfontosságú keresztösszefüggés: a jelenleg 8 órára járók körében a „maradjon a jelenlegi rend” aránya 39% (11/28) – szemben a 10 órára járók 22%-ával –, és időpontpreferenciájuk határozottan korai: 79%-uk 9:00-t vagy 8:00-t választana, míg a 10 órások 63%-a a 10:00-hez ragaszkodik. A jelenlegi két istentiszteleti közösség között tehát nehezen áthidalható életritumusbeli megosztottság van. A 9:30 mint matematikai középút gyakorlatilag támogatás nélküli (10 fő, 9%).

Lelki szükségletek és tanítási igények

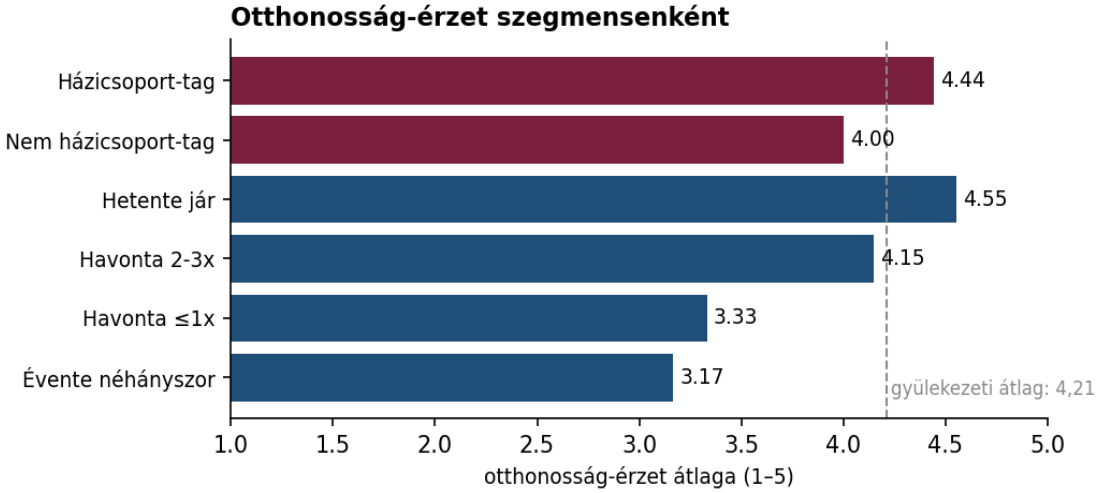
A személyes lelki szükségletek rangsora: gyakorlati kereszténység a mindennapokban (60 említés), imádság–elcsendesedés–lelki elmélyülés (46), keresztény válaszok aktuális társadalmi kérdésekre (40), bibliai mélység (36), házasság–család–gyermeknevelés (21), lelkigondozás–gyógyulás–teherhordozás (19). Az igehirdetési témák közül kiemelkedik az életvezetés (64) és a

kegyelem (49), majd a bűnbánat (35) és a misszió (23) következik. A mintázat egyértelmű: a gyülekezet nem elvont teológiai többletet, hanem a hit hétköznapi megélésének támogatását kéri – miközben egy kisebb csoport a bűnbánat–megtérés tengely erősítését szorgalmazza. E kettő nem ellentét: az „életvezetés + kegyelem + bűnbánat" hármas a válaszadók saját szavaival kirajzolt igehirdetési tematika.

Új közösségi alkalmak iránti igény

A 82 szabadszöveges válasz kiugróan konszenzusos: a leggyakrabban említett igény a csendesnap/csendeshétvége (a válaszok több mint harmadában), ezt követik a hitmélyítő és bibliaismereti alkalmak, az evangelizációs sorozatok, az előadások (életvezetési, pszichológiai, apologetikai, hit és tudomány), a filmklub és kulturális programok, a kirándulások, valamint a gitáros-dicsőítő alkalmak gyakoribbá tétele (ez utóbbi igény más szabadszavas válaszokban is megjelenik). Rétegigények is megjelentek: női csendesnap, házaspári hétvége, idősek csendes hétvégéje, 18–30 közötti korosztály programja, presbitériumi csendeshétvége, ottalvós gyerektábor.

Otthonosság és közösségi kapcsolódás

6. ábra: Otthonosság-érzet szegmensenként

Az otthonosság-érzet átlaga 4,21, és a válaszadók 94%-ának van legalább 2–3 személyes beszélgetőtársa a gyülekezetben a családján kívül – ez erős közösségi kohéziós mutató. A korrelációk vizsgálata ugyanakkor fontos mintázatot tár fel: az otthonosság szorosan együtt jár a részvételi intenzitással és a kiscsoport-tagsággal. A házicsoport-tagok 4,44-es átlaga 0,44 ponttal magasabb a kívül lévőkénél; a ritkán járók 3,17–3,33-as értékei jelzik, hogy a periférián az érzelmi kötődés is gyengül. Korosztályonként a 40–49 évesek 3,91-es értéke a legalacsonyabb – ez az iskolás/kamasz gyerekes, munkájában leterhelt derékhad.

Misszió és láthatóság

A gyülekezet Pesthidegkút lakossága felé való láthatósága 3,17-es átlagot kapott – a teljes kérdőív legalacsonyabb tartalmi értékét –, ráadásul 32 fő (30%) nem tudta megítélni. A missziós tevékenység értékelése kedvezőbb (3,65), de itt is 30 fő választotta a „nincs véleményem" opciót. A kettő együtt azt jelzi, hogy a misszió a gyülekezeti tagság jelentős része számára nem látható, illetve nem ismert terület.

Célcsoportok és eszközök

7. ábra: Megszólítandó célcsoportok a következő 3 évben

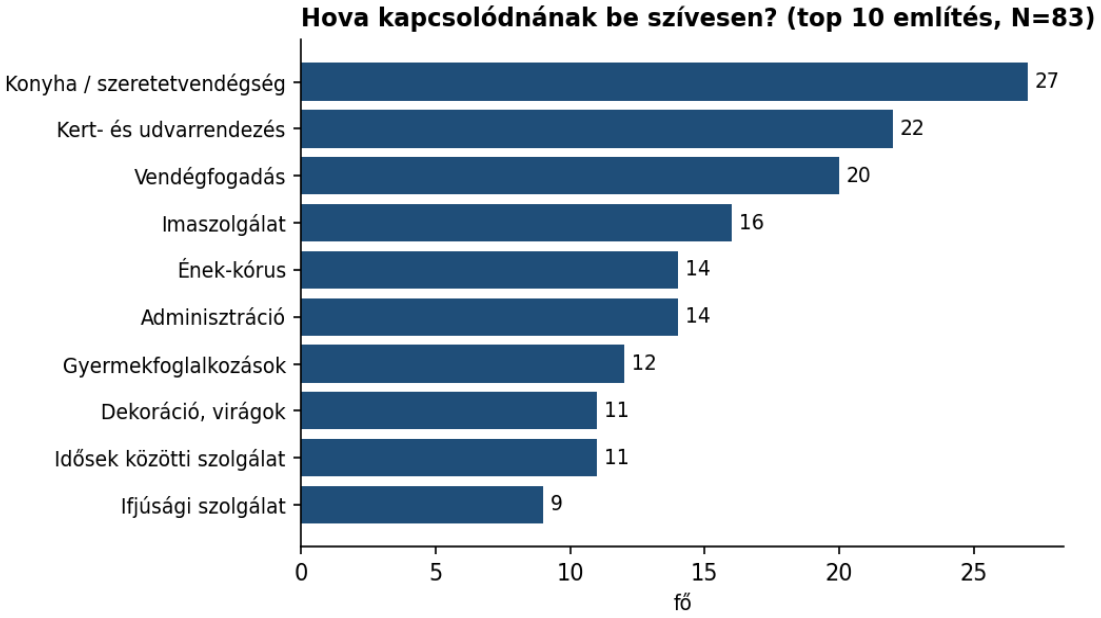
8. ábra: A környékbeliek megszólítására alkalmasnak tartott programtípusok

Szolgálat

A jelenlegi szolgálatokról 77-en nyilatkoztak; a paletta széles (diakónia, kórus, gyermekmisszió, férfikör, presbitérium, iratterjesztés, komatál, konyha, technika, ifjúsági munka). A kitöltők között 83 fő jelölt meg konkrét területet, ahová szívesen bekapcsolódna, és a válaszadók 74%-a tudna időt szánni a szolgálatra (heti 1–3 óra: 26 fő; havi 1–5 óra: 31 fő; évi 1–2 projekt: 23 fő). A fenntartási-kertrendezési feladatokban 80 fő segítene legalább alkalmanként. Hozzá kell tenni, hogy sokan úgy adtak itt választ, hogy már egyébként is szolgálnak valamilyen területen. Van arra mutató jel is, hogy több tudatos szervezéssel több szoláglót lehetne bekapcsolni a gyülekezeti szolgálati háló vérkeringésébe.

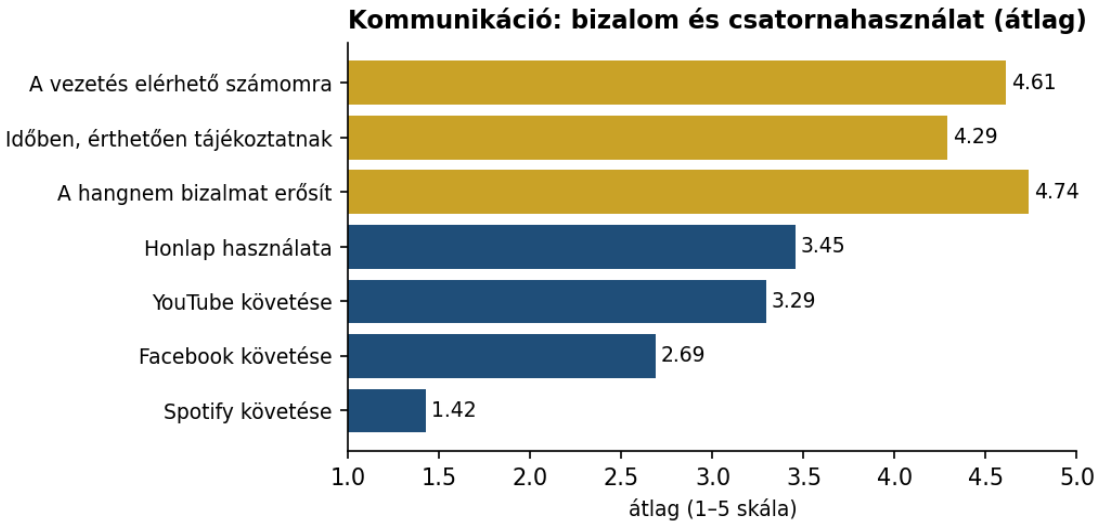
9. ábra: Az aktívabb szolgálat akadályai

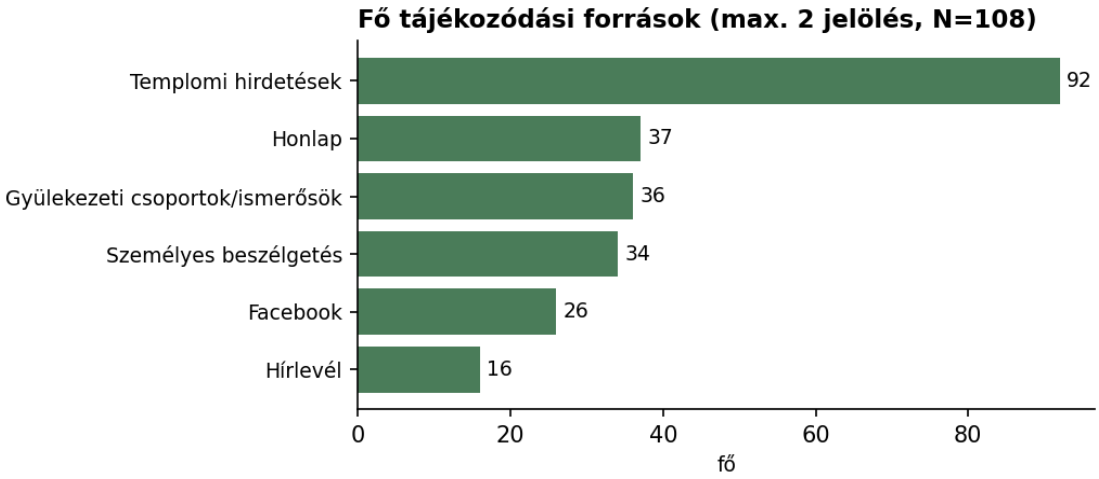
10. ábra: Bekapcsolódási szándék területenként (top 10)

Az új templomhoz kötődő új szolgálati területek javaslatai három csoportba rendeződnek: (1) üzemeltetés és vendéglátás – gondnok/egyházfi (a leggyakoribb egyedi javaslat, többen fizetett, akár félállású formában), fogadó- és ügyeleti szolgálat, kávézó-szolgálat, teremfelelősök, virág- és dekorációs szolgálat; (2) technika és kommunikáció – közvetítői csapat bővítése (a jelenlegi szolgáló jelezte: egyedül kevés lesz az új templomban; legalább 4 fős beosztott csapat javasolt), honlap-területfelelősök, social media sorozatok, podcast; (3) missziós-közösségi – megszólító szolgálat, baba-megőrzés istentisztelet alatt, gyászkísérés, mentori/lelki testvér rendszer, ifisek bevonása a gyermekszolgálatba.

Kommunikáció

11. ábra: Kommunikációs bizalmi mutatók és csatornahasználat

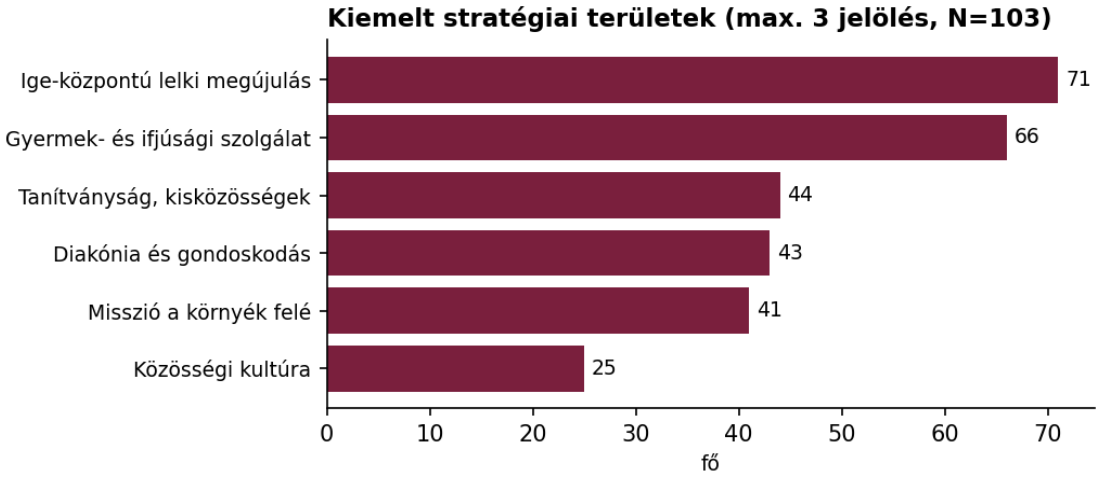

12. ábra: Fő tájékozódási források

A kommunikáció kettős képet mutat. A bizalmi-kapcsolati dimenzió kiváló: a vezetés elérhetősége (4,61), az időbeni tájékoztatás (4,29) és különösen a kommunikáció hangneme (4,74) a kérdőív legmagasabb értékei közé tartozik. Az eszköz-dimenzió viszont a leggyengébb működési terület. A domináns csatorna a templomi hirdetés (92 említés a 108-ból) – amely definíció szerint csak a jelenlévőket éri el, vagyis éppen a peremen lévőket és az újakat nem.

Stratégiai jövőkép

Kiemelt stratégiai területek

13. ábra: Kiemelt stratégiai területek (max. 3 jelölés)

Összegzett SWOT a válaszok alapján

Dimenzió	Belső	Külső
Pozitív	ERŐSSÉGEK: hiteles lelkipásztorok és biblikus igehirdetés (a legtöbbet említett erősség); befogadó, családias légkör; erős gyermek- és családmisszió; működő kiscsoport-hálózat; magas bizalom a vezetés felé; növekvő taglétszám; jelentős szakmai-értelmiségi erőforrás a tagságban.	LEHETŐSÉGEK: az új templom tere és központi fekvése; a környék közösségitér-hiánya; Kereszt-kérdések típusú kereső-alkalmak skálázása; kerületi intézményi kapcsolatok (iskolák, óvodák, idősotthonok); a régi épület hasznosítása; online misszió; a magas helyi diplomás-arányhoz illeszkedő igényes tanító alkalmak.
Negatív	GYENGESÉGEK: szűk, kifáradó szolgálói mag; a lelkészek túlterheltsége; gyenge belső információáramlás (hírlevél, csatornák); a 8/10 órás közösség kettőssége; a 18–29 és a kamaszkorosztály vékonysága; a 40–49-esek alacsonyabb kötődése; hiányzó gondnoki-üzemeltetési funkció; gazdálkodási transzparencia-igény.	VESZÉLYEK: fiatalok konfirmáció utáni lemorzsolódása; az új templom fenntartási költségei; „túl nagy kabát” – a tér lelki megtöltésének kudarca; a családias jelleg felhígulása a növekedéssel; az állami finanszírozású építkezés negatív külső megítélése; az egyházzal szembeni társadalmi bizalomvesztés (lásd 8. fejezet); a politikai befolyás/összefonódás látszatának kockázata; elvilágiasodás vs. bezárkózás kettős csapdája.

Kérdéscsoportokon átívelő összefüggések

A kérdőív blokkjai külön-külön is informatívak, a stratégiai kép azonban a köztük lévő kapcsolatokból rajzolódik ki. Az alábbiakban öt összefüggést emelünk ki összegzésként:

9.1. Az integrációs lánc: részvétel → kiscsoport → otthonosság → szolgálat

Az adatok logikus (és adatok nélkül is ismert) láncolatot mutatnak: aki gyakrabban jár, nagyobb eséllyel kiscsoporttag; aki kiscsoporttag, otthonosabbnak érzi magát; aki otthonos, nagyobb eséllyel szolgál. A lánc bármely pontján történő beavatkozás a többi elemre is hat – a leghatékonyabb belépési pont a kiscsoportba vezetés (új házicsoportok indítása, a csatlakozási út explicit kijelölése), mert ez egyszerre emeli az otthonosságot és a szolgálói bázist. A szabadszövegekben többen konkrétan jelezték: szeretnének házicsoportot, de nem tudják, hogyan és kihez kapcsolódjanak.

9.2. A 40–49-es paradoxon

A legnagyobb létszámú korosztály egyszerre a gyülekezet gerince és a legkevésbé kötődő csoportja (otthonosság: 3,91). A szolgálati gátak listáján náluk csúcsosodik a családi élethelyzet–túlterheltség–időhiány hármas, és az ő gyermekeik a lemorzsolódó kamaszok. A rájuk szabott megoldások (pl. családi istentisztelet, kamasz-programok, rövid és rugalmas szolgálati formák, „mini projektek", hétköznapi munkaalkalmak) egyszerre három stratégiai célt szolgálnak: a réteg megtartását, a következő generáció megtartását és a szolgálói bázis bővítését.

9.3. A misszió és a kommunikáció közös gyökere

A misszió alacsony láthatósága (3,17) és a belső kommunikáció csatornagyengesége ugyanannak a problémának a két oldala: a gyülekezet gazdag tevékenysége sem befelé, sem kifelé nincs megfelelően „elmesélve". A 30 fős belső „nem tudom megítélni" tábor jelzi: mielőtt a külső láthatóságba fektet a gyülekezet, a belső információáramlást kell rendbe tenni – a kettő ráadásul részben közös eszközrendszert használ (honlap, social media, hírlevél, nyomtatott felületek).

9.4. Az istentiszteleti rend és a közösség egysége

Az egy központi alkalom melletti többségi álláspont motivációja a válaszokban nem kényelmi, hanem közösségi: a „két gyülekezet" élményének felszámolása („mindenkivel találkozhatnánk"). Ugyanakkor a döntés vesztese a jelenlegi 8 órás közösség lehet, amelynek preferenciái szisztematikusan eltérnek.

9.5. Az új templom mint identitáskérdés

A nyitvatartás, a szolgálatszervezés, a misszió és a kockázatok blokkjai ugyanarra a mélykérdésre futnak ki: mi az új épület teológiai identitása? A válaszközösség két hangsúlya – „Isten dicsőségének helye" vs. „a környék közösségi tere" – nem feloldhatatlan, de tudatos rangsorolást igényel. A kérdőív adatai alapján a gyülekezeti konszenzus így rekonstruálható: az épület elsődlegesen lelki központ (1. prioritás: ige-központú megújulás), amely másodlagosan, missziós eszközként nyílik meg a környék felé (kulturális-közösségi funkciók), harmadlagosan pedig – de ez a legkevésbé konszenzusos, így további mérlegelést igénylő lehetőség – civil funkcióknak is teret ad. E rangsor explicit kimondása a gyülekezetvezetés egyik fontos feladata lehet, mert a jövőbeni vitás eseti döntések (mit engedünk be az épületbe?) mércéjéül szolgál.

Zárszó

A kérdőív legmélyebb üzenete talán nem is az adatokban, hanem a válaszadás módjában van: a 108 kitöltő túlnyomó többsége hosszan, gondosan, hálával és felelősséggel írt – többen imádságukról biztosították a közösséget. A gyülekezet tagsága a stratégiaalkotást nem felülről jövő adminisztratív gyakorlatnak, hanem közös lelki útkeresésnek éli meg – és pontosan ezt a részvételi lendületet érdemes a folyamat következő szakaszaiban (csoportos megbeszélések, visszacsatolás a kérdőív eredményeiről) megőrizni. A vezérige szellemében: az élő kövek rendelkezésre állnak; a feladatunk, hogy mindegyik megtalálja a helyét az épülő lelki házban.